

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache,

Judecători: Nadejda Toma, Vladimir Timofti

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Prepeșița Nicolae în numele inculpatului Lukasevîci Volodimir prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Soroca din 15 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Lukasevîci Volodimir Petro, născut la 12 iulie 1959, originar din Ucraina și domiciliat în or. Soroca, str. Luceafărul nr. 5, ap. 12

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 13.07.2015-15.03.2016 (instanța de fond);**
- 2. 05.04.2016-08.06.2016 (instanța de apel);**
- 3. 15.09.2016-19.10.2016 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 15 martie 2016, **Lukasevîci Volodimir Petro** a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 (zece) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că **Lukasevîci Volodimir** la 26.04.2015, aproximativ la orele 02:00, aflîndu-se la domiciliul său situat în orașul Soroca, str. Luceafărul nr. 5, ap. 12, unde locuia împreună cu tatăl său Lukasevîci Piotr Fiodor a.n. 1928 și fratele său Lukasevîci Alexandr Piotr, a.n. 1957, în urma consumului băuturilor alcoolice, în rezultatul unui conflict spontan apărut cu fratele Lukasevîci Alexandr și schimbului de replici între ei, în cadrul căruia dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, cu scop de răzbunare, intenționat, i-a aplicat lui Lukasevîci Alexandr o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdomenului, cauzîndu-i leziuni corporale incompatibile cu viața, în rezultatul cărora ultimul a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima

instanță, prin care inculpatul să fie achitat din motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale apărătorul a invocat următoarele:

- în sentință ca probă a fost analizat numai raportul de expertiză medico-legală nr. 39 din 14.06.2015, însă instanța n-a ținut cont de concluzia potrivit căreia plaga penetrantă de pe burtă este accesibilă mînii proprii. Producerea plăgii penetrante de pe abdomen în circumstanțele declarate de Lukasevîci este puțin probabilă, însă nu poate fi exclusă categoric;

- plaga de pe burtă putea fi produsă și în rezultatul căderii lui Lukasevîci A. de pe divan pe cuțit, ținîndu-l în mînă, adică n-a avut loc lovitură ultimului cu cuțitul de către inculpatul (cum el și a spus);

- la adoptarea sentinței n-au fost respectate cerințele din art. 101 Cod de procedură penală, deoarece alte probe au fost numai notate (cu conținutul lor), fără o apreciere a fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar a tuturor probelor - din punct de vedere al coroborării lor;

- nu poate fi considerată ca apreciere a probelor teza din sentință: audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului penal și analizînd probele acumulate în totalitatea lor, instanța de judecată conchide că învinuirea adusă inculpatului și-a găsit confirmare în ședința ... (Concluzia citată este numai declarativă, căci în sentință probele, cu excepția raportului de expertiză nr. 39, n-au fost analizate și apreciate.);

- declarațiile martorilor Melnic, Smirnova și Cravcenco, care n-au comunicat nimic despre circumstanțele infracțiunii, nicidecum nu confirmau vinovăția inculpatului, fiind inutile;

- n-au fost înlăturate divergențele între depozițiile inculpatului și ale martorului Sosov, care a povestit că Lukasevîci V. i-a spus precum că fratele Alexandr a venit acasă, fiind deja tăiat, iar ambulanța nu era chemată deoarece Alexandr avea numai zgîrîietură;

- din conținutul sentinței rezulta că instanța a considerat veridice declarațiile martorului Sosov în detrimentul celor depuse de inculpat, însă nu a argumentat, din ce cauză a hotărât așa, concluzia dată nu trebuia să fie bazată numai pe faptul că Lukasevîci V. este inculpat, iar Sosov este martor, cu atît mai mult că ultimul permanent se afla în stare de ebrietate;

- probele examinate în ședință, dacă erau apreciate obiectiv, nicidecum nu confirmau concluzia instanței privind comiterea de către inculpat cu intenție a faptei de omor. S-a constatat numai, că moartea lui Lukasevîci A. (cum se indică în raportul de expertiză nr. 39) s-a datorat șocului hemoragie în asociere cu peritonită, care sînt consecințele plăgii înțepat-tăiate penetrant a abdomenului cu lezarea intestinului subțire... De stabilit, care a fost poziția victimei față de agresor unvers nu este posibil din motivul diverselor poziții, în care acestea pot fi produse;

- numai prin raportul de expertiză medico-legală nr. 39 putea fi dovedit faptul, că anume inculpatul l-a lovit cu cuțitul pe fratele său (adică a comis intenționat fapta de omor) și dezmințite depozițiile inculpatului, însă în raportul de expertiză menționat nu s-a exclus ferm, că Lukasevîci A. n-a fost lovit cu cuțitul de inculpat. Și în acest caz era nefondată afirmația din sentință precum, că ultimul își

dădea seama că atentează la viața fratelui și prevedea că fapta lui conține posibilitatea reală sau inevitabilitatea survenirii morții;

- vinovăția inculpatului nu se dovedea prin declarațiile sale inițiale, când el a indicat că fratele a venit acasă, deja fiind tăiat. Îndoielile în probarea învinuirii n-au fost înlăturate;

- conform art. 8 și 389 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi bazate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului (deziderat ce nu s-a realizat în sentința atacată);

- în urma cercetării judecătorești prin ansamblul probelor examinate vinovăția inculpatului în comiterea crimei imputate n-a fost confirmată, n-au fost infirmate depozițiile lui prin probe obiective și incontestabile, nicidecum nu s-a dovedit că victimei i-a fost produsă plaga penetrantă anume de inculpat;

- instanța de fond nu a ținut cont de conținutul raportului de expertiză nr. 39 din 14.06.2015 conform căruia se indică că plaga tăiată depistată la cadavru a dus la decesul victimei, expertul în p. 11 indică că exista posibilitatea de a fi cauzată această plagă de mîna proprie, mai mult ca atît, în p. 12 expertul indică expres că nu se poate stabili cu certitudine dacă această plagă a fost aplicată de către inculpat. În fața instanței de fond nu a fost audiat martorul care a asistat nemijlocit la momentul producerii acestei altercații, ce se afla în apartament, tatăl acestora Lukasevîci P., acesta a fost audiat doar la etapa urmăririi penale și instanța de fond a considerat că nu este necesar de a fi audiată persoana care nemijlocit se afla în apartament și care putea să relateze careva amănunte în privința cazului care a avut loc. Cu atît mai mult că potrivit raportului de expertiză nr. 222 din 18.05.2015 pe corpul inculpatului au fost depistate anumite leziuni, fapt care confirma declarațiile acestuia precum că între dumnealui și fratele său a avut loc o bătaie, inițiatorul căreia a fost victima.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, care a fost pronunțată integral la 29 iunie 2016, apelul a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

5. În motivarea hotărîrii adoptate instanța de apel a indicat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, totodată instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținînd cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Soluția instanței de fond se bazează pe elementele de fapt dobîndite din declarațiile succesului părții vătămate Mamciur Serghei, a martorilor Sosov Anolie, Melnic Ion, Smirnova Valentina, Cravenco Svetlana, Jitari Vadim, Tartus Vadim, Lukasevîci Tamara precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel la solicitarea procurorului, printre care:

- comunicarea telefonică R-2 nr. 2580 din 26.04.2015 IP Soroca, parvenită de la Sosov A., precum că la 26.04.2015 în apartamentul propriu de pe str.

Luceafărul 5/12 a decedat cet. Lukasevîci A., a.n. 1957, cu semne de moarte violentă;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.04.2015, din care rezultă că în apartamentul nr. 12 strada Luceafărul nr. 5 orașul Soroca a fost depistat cadavrul lui Lukasevîci A., s-a examinat locul infracțiunii și au fost ridicate obiectele cu pete de culoare brun-roșietică asemănătoare cu sânge, cu fototabel;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.04.2015, prin care au fost examinate hainele în care a fost îmbrăcat cadavrul la momentul depistării: o pereche de pantaloni sportivi de culoare surie-roșietică, o pereche de pantaloni sportivi de culoare neagră, o cămașă de culoare albastră în pătrate de culoare albă, un maiou de culoare albastru întunecat, ulterior ridicate și trimise la expertiză biologică, fiind recunoscute ca corpuri delictive;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 222 din 18.05.2015, prin care s-a constatat, că la examinarea medico-legală a cet. Lukasevîci V., a.n. 1959, se determină o echimoză în regiunea zigomatică pe stînga, excoriații liniare pe obrazul stîng și lateral dreapta pe nas, care s-au produs prin mecanism de lovire și fricțiune cu obiect contodont cu suprafața limitată, pot data din 26.04.2015 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Leziunile corporale depistate au putut fi produse în rezultatul loviturii cu pumnul, iar excoriațiile au putut fi produse în rezultatul fricțiunii cu unghiile;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 39 din 14.06.2015, prin care s-a constatat că moartea cet. Lukasevîci A., a.n. 1957 s-a datorat șocului hemoragic în asociere cu peritonită, care sînt consecințele plăgii înțepat-tăiate penetrante a abdomenului cu lezarea intestinului subțire, mezoul intestinului subțire și vasele lui ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsopie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator.

La examinarea cadavrului cet. Lukasevîci A. s-au depistat următoarele leziuni corporale: 2.1 plagă înțepat-tăiată penetrantă a abdomenului cu lezarea intestinului subțire, mezoului intestinului subțire și a vaselor lui cu hemoragie intraabdomenală și început de peritonită, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect înțepător-tăietor, are legătură directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, 2.2 plagă tăiată pe frunte, care s-a produs cu un obiect tăietor sau înțepător-tăietor, nu are legătură causală cu survenirea decesului și se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul dereglarea de sănătate de scurtă durată, 2.3 excoriație pe față posterioară a cotului drept, care s-a produs prin mecanism de fricțiune cu/sau de obiect cu suprafața neregulată și se califică ca vătămare corporală neînsemnată, 2.4 excoriație liniară pe antebrațul stîng s-a produs prin mecanism de fricțiune cu obiect cu suprafața limitată sau ascuțită și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Leziunile corporale din p.2.1, 2.2, 2.3 s-au produs cu aproximativ 3-4 ore pînă la deces într-o perioadă scurtă de timp, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Excoriația liniară pe antebrațul stîng are o vechime de aproximativ 4-7 zile și nu are legătură cu circumstanțele indicate.

Reieșind din leziunile corporale care au dus la deces, obiectul vulnerant este unul înțepător-tăietor cu lățimea lamei nu mai mare de 2 cm și lungimea nu mai mică de 6 cm. Cuțitul prezentat poate fi obiect vulnerant.

Plaga înțepat-tăiată penetrantă a abdomenului cu lezarea intestinului subțire, mezoului intestinului subțire și a vaselor lui cu hemoragie intrabdome este în legătură causală directă cu cauza morții.

Leziunile corporale sunt vitale și au o vechime de aproximativ 3-4 ore.

Puterea lovirii a fost una suficientă pentru a învinge rezistența pielii și a țesuturilor moi ale abdomenului.

De stabilit care a fost poziția victimei față de agresor și invers, nu este posibil din motivul diverselor poziții în care acestea pot fi produse.

Direcția canalului de rănire este una perpendiculară pe suprafața abdomenului.

Plaga penetrantă de pe burtă a putut fi produsă în urma loviturii de către agresor cu un cuțit, iar pozițiile pot fi diverse.

Plaga penetrantă de pe burtă este accesibilă mâinii proprii.

Producerea plăgii penetrante de pe abdomen în circumstanțele indicate de bănuitul Lukasevici V. este puțin probabilă, însă nu poate fi exclusă categoric.

La cercetarea toxico-chimică în sângele cadavrului s-a depistat 0,50 promile de alcool etilic, ceea ce la persoanele vii produce stare de ebrietate alcoolică de grad ușor.

- raportul de expertiză medico-legală nr. 383 din 22.05.2015, din care rezultă că:

Sângele din cadavrul lui Lukasevici A., a n. 1957 și sângele bănuitolui Lukasevici V. este unigrup în sistemul ABO și se referă la grupa Oalfa, beta/0(1)/.

În fragmentele-m/ob.1-3 din urmele de pe cămașă, m/ob.4 de pe maiou, m/ob.6 de pe pantaloni și m/ob.7 de pe pantalonii sportivi a fost găsit sânge de om fără amestec de salivă. La determinarea apartenenței de grupă a sîngelui din microobiectele enumerate a fost depistat antigenul H, iar în m/ob.1,2,4,7 încă și aglutinele alfa, beta. Sângele în fragmentele m/ob.1-3 din urmele de pe cămașă, m/ob.4 de pe maiou, m/ob.6 de pe pantaloni și m/ob.7 de pe pantalonii sportivi aparține persoanei (persoanelor) cu grupa sanguină Oalfa,beta/0(1)/, cum sunt pătimitul Lukasevici A. sau bănuitul Lukasevici V. (fiecare separat sau în amestec);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 384 din 22.05.2015, din care rezultă că:

Sângele din cadavrul lui Lukasevici A., a.n. 1957 și sângele bănuitolui Lukasevici V. este unigrup în sistemul ABO și se referă la grupa Oalfa, beta/0(1)/.

-în fragmentele m/ob.1-4 din urmele de pe cearșaf, m/ob.8,9 de pe două fragmente de perne a fost găsit sânge de om fără adaos de salivă. În spălăturile m/ob.10 de pe adidasul stîng și m/ob.13 de pe lama cuțitului, la fel a fost găsit sânge de om. La determinarea apartenenței de grupă a sîngelui în m/ob.1-4,8,10,13 a fost depistat antigenul H, iar în m/ob.1-4 încă și aglutinele alfa, beta. Așadar, sângele depistat pe obiectele numite a putut fi lăsat de către persoana (persoane) cu grupa sangvină Oalfa, beta/0(1)/, cum sînt pătimitul sau bănuitul (fiecare separate sau în amestec);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 385 din 22.05.2015, prin care s-a constatat, că sângele bănuitolui se referă la grupa Oalfa, beta/0(1);

- actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 324a-2015 din 23.06.2015, din care rezulta că funcțiile intelectuale al examinatului Lukasevici V. sînt în limitele

normei de vîrstă. Lukasevîci V. de maladii psihice nu suferă, în perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, el dereglări psihologice temporare nu a manifestat, avea capacitate de prevedere și deliberare a acțiunilor sale și să conducă cu ele, nu a suferit și nu suferă de tulburări de personalitate, are capacitatea de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru dosar și de a face declarații critice în privința lor. Gradul de dezvoltare intelectuală corespunde studiilor și vîrstei;

- procesul-verbal de verificare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 17.06.2015, unde au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice în perioada de timp din 25.04.2015 pînă la 26.04.2015, duse de pe cartela SLV1 cu numărul 069314063, ce-i aparține cet. Lukasevîci V.;

- procesul-verbal de confruntare din 19.05.2015 între martorii Lukasevîci T. și Sosov A., fiind stabilit, că în timpul discuției cu Lukasevîci T., Sosov A. a relatat doar cele spuse lui de către Lukasevîci V., pe cînd ultimul a apelat poliția;

- Din declarațiile succesului victimei Mamciur Serghei, rezulta că nu cunoaște concret ce s-a întîmplat între frații Lukasevîci V. și Lukasevîci A., sunt verii lui, a discutat cu tatăl lor Lukasevîci P., care nu cunoaște nimic despre caz, este de vîrstă înaintată și nu aude, l-a înmormîntat pe Lukasevîci A.;

- Din declarațiile martorului Tartus Vadim rezulta că s-a deplasat la fața locului după solicitarea unității de gardă, era un cadavru pe spate, încălțăminte, hainele, perna erau murdare de sînge, fiind întrebat, Lukasevîci V. a explicat că fratele a venit noaptea fiind înjunghiat de niște persoane necunoscute, a fost verificată scara și afară regiunea casei, nefiind depistate urme de sînge, la comisariat Lukasevîci V. a spus deja că a avut un conflict cu fratele său, l-a împins și fratele întîmplător a căzut pe cuțit, că s-a speriat și deaceea a spălat cuțitul și l-a pus la loc, cuțitul nu avea urme de sînge;

- Declarații asemănătoare a dat și martorul Jitari Vadim în ședința instanței de fond;

- Din declarațiile martorului Smirnova V. rezulta că Lukasevîci V. servea băuturi alcoolice, îl obișnuia pe fratele său Alexandr, cînd consuma băuturi alcoolice era gălăgios, striga că se auzea în toată curtea;

- Din declarațiile martorului Sosov A. rezulta că Lukasevîci V. a venit în luna mai anul 2015 la ora șase dimineața la el să sune la salvare pentru că Lukasevîci A. a venit tăiat în burtă și a murit, i-a spus să sune deodată la poliție, după asta a venit poliția la fața locului, poliția a fost chemată de pe telefonul lui.

Instanța de apel a considerat că probele respective administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespundeau cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd pe deplin vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

A fost considerată justă soluția instanței de fond de condamnare, totodată s-a indicat că ultima corect a motivat că nu reține poziția inculpatului privind negarea faptului comiterii omorului lui Lukasevîci A., declarații pe care le-a apreciat ca o metodă de apărare.

Declarațiile de nerecunoaștere a vinei de către inculpat au fost combătute prin materialele cauzei, probele cercetate, care demonstau contrariul, și anume vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

Luând în considerație probele cercetate în ansamblu, instanța de apel a ajuns la concluzia că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, a fost pe deplin demonstrată.

La fel, s-a concluzionat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, de totalitatea circumstanțelor cauzei și de personalitatea inculpatului.

La determinarea aplicării pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, că infracțiunile contra vieții sunt cele mai periculoase, care atentează la cea mai importantă valoare socială – viața omului, la fel a ținut cont de personalitatea vinovatului, care anterior a comis infracțiuni.

Circumstanțe atenuante nu s-au stabilit.

Circumstanță agravantă a fost considerată săvârșirea infracțiunii în stare ebrietate alcoolică.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului era echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale, în acest fel fiind posibilă atingerea scopului de corectare și reeducare a inculpatului.

Reieșind din cele expuse instanța de apel a conchis că apelul declarat era nefondat, fără invocarea unor motive de drept, iar argumentele aduse nu corespundeau cu împrejurările stabilite de instanța de fond, totodată argumentele invocate fiind respinse, deoarece probele cercetate în cumul confirmau vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de avocat nu erau.

Instanța de apel a considerat că apelul declarat era contradictoriu circumstanțelor stabilite pe cauză și constituia o relatare a celor întâmplate în versiunea autorului apelului, care se contrazicea cu probele cercetate pe caz.

Instanța de apel a respins ca fiind declarative afirmațiile invocate în apel despre dezacordul cu sentința, deoarece aceasta nu echivala cu achitarea inculpatului, din moment ce constatarea vinovăției lui era bazată pe probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești, apreciate obiectiv și sub toate aspectele, care coroborau între ele și demonstau vina inculpatului în fapta incriminată, nefiind stabilită ilegalitatea și netemeinicia sentinței.

Au fost respinse și afirmațiile invocate de avocat despre faptul că în sentință ca probă a fost analizat numai raportul de expertiză medico-legală nr. 39 din 14.06.2015, însă instanța n-a ținut cont de concluziile din raportul dat, că plaga penetrantă de pe burtă este accesibilă mâinii proprii, că producerea plăgii penetrante de pe abdomen în circumstanțele declarate de inculpat este puțin probabilă, însă nu poate fi exclusă categoric, ceea ce înseamnă, că plaga de pe burtă putea fi produsă

și în rezultatul căderii victimei de pe divan pe cuțit, ținându-l în mână, deoarece acestea erau declarative.

Instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond rezulta din totalitatea probelor cercetate, printre care și din concluziile raportului de expertiză nr. 39 din 14.06.2015.

Astfel, s-a reținut că deși nu poate fi exclusă categoric versiunea bănuitalui că l-a împins pe fratele său, care a căzut cu fața în jos, totuși concluziile expertului indicau clar că plaga penetrantă de pe burtă a putut fi produsă în urma loviturii de către agresor cu un cuțit, iar pozițiile pot fi diverse, leziunea respectivă are legătură directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, fiind depistate și alte leziuni corporale cauzate în aceleași circumstanțe, astfel afirmațiile apărării despre faptul că plaga de pe burtă putea fi produsă și în rezultatul căderii victimei de pe divan pe cuțit, ținându-l în mână au fost apreciate drept declarative.

Mai mult, din cele cercetate rezulta, că după cele produse inculpatul nu a chemat ambulanța, a spălat cuțitul de sânge, pe care erau urme evidente, în asemenea circumstanțe versiunea lui fiind apreciată ca neveridică.

Nu au fost reținute nici argumentele privind nerespectarea cerințelor din art. 101 Cod de procedură penală, că alte probe au fost numai notate (cu conținutul lor), fără aprecierea fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar a tuturor probelor - din punct de vedere al coroborării lor, care erau declarative, soluția contestată fiind una motivată.

S-au respins și argumentele privind faptul că, nu poate fi considerată ca apreciere a probelor teza din sentință despre faptul că instanța de judecată conchide că învinuirea adusă inculpatului și-a găsit confirmare în ședință, că concluzia citată este numai declarativă, căci în sentință probele, cu excepția raportului de expertiză nr. 39, n-au fost analizate și apreciate, care la fel au fost apreciate drept declarative, deoarece soluția de condamnare s-a bazat pe totalitatea probelor cercetate.

Nu puteau fi luate în considerație nici argumentele aduse despre faptul că declarațiile martorilor nu conțineau informații despre circumstanțele infracțiunii, deoarece instanța de fond nu s-a bazat doar pe aceste declarații, ci pe totalitatea probelor cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, probe care în ansamblu dovedeau vina inculpatului.

Instanța de apel a respins și argumentele aduse de avocat precum că n-au fost înlăturate divergențele între depozițiile inculpatului și ale martorului Sosov A., care a povestit că Lukasevîci V. i-a spus precum că fratele Lukasevîci A. a venit acasă, fiind deja tăiat, iar ambulanța nu era chemată deoarece Alexandru avea numai zgîrnetură, deoarece erau declarative.

Astfel, din declarațiile lucrătorilor de poliție veniți la fața locului, Tartus Vadim și Jitari Ivan, rezulta că venind la fața locului inițial Lukasevîci V. a declarat că fratele său a venit acasă tăiat de niște persoane necunoscute, iar fiind verificate scările și fața blocului nu s-au depistat urme de sânge, ulterior inculpatul a declarat că a avut un conflict cu fratele său și l-a împins, iar acesta a căzut peste cuțit. Aceste circumstanțe demonstau că inculpatul a avut diferite poziții referitor la cele întâmplate, fapt ce rezulta și din declarațiile martorului Sosov A., care a declarat că Lukasevîci V. i-a spus că fratele a venit acasă fiind tăiat.

Nu au fost reținute nici argumentele despre faptul că din conținutul sentinței rezulta că instanța a apreciat veridicitatea declarațiilor lui Sosov A. în detrimentul celor ale inculpatului, din considerentul că primul este martor, iar ultimul inculpat, deoarece aceasta constituia o presupunere a părții apărării.

S-au respins și argumentele despre faptul că dacă probele examinate în ședință erau apreciate obiectiv, nu se confirma concluzia despre vinovăția inculpatului în fapta incriminată, acestea fiind declarative, iar probele cercetate în ansamblu demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului.

Ca neîntemeiate au fost apreciate și argumentele privind faptul că numai prin raportul de expertiză medico-legală nr. 39 putea fi dovedită circumstanța, că anume inculpatul a lovit victima cu cuțitul pe fratele (adică a comis intenționat fapta de omor) și dezmințite depozițiile inculpatului, însă în raportul de expertiză menționat nu s-a exclus ferm, că victima n-a fost lovită cu cuțitul de inculpat, că este nefondată afirmația din sentință că ultimul își dădea seama că atentează la viața fratelui și prevedea că fapta lui conține posibilitatea reală sau inevitabilitatea survenirii morții, deoarece concluziile raportului indică că este puțin probabilă versiunea respectivă.

La fel, potrivit concluziilor raportului vizat se indica că plaga de la burtă a putut fi produsă în urma loviturii de către agresor cu un cuțit, iar pozițiile pot fi diverse, totodată că puterea lovirii în abdomen a fost una suficientă pentru a învinge rezistența pielii și a țesuturilor moi ale abdomenului.

La victimă s-au depistat și alte leziuni, produse cu obiect tăietor și anume, plagă tăiată pe frunte, afirmațiile avocatului în sensul invocat fiind apreciate ca declarative.

Mai mult, însăși inculpatul a înaintat diferite versiuni a celor întâmplate, invocând inițial că fratele a venit acasă fiind înjunghiat de persoane necunoscute, ulterior a declarat că fiind în conflict l-a îmbrâncit și el a căzut pe cuțit.

Instanța de apel a menționat și faptul, că cuțitul cu care s-au produs leziunile a fost spălat de sânge anume de inculpat, fiind astfel șterse eventualele urme ale infracțiunii, în atare situație s-a concluzionat că ultimul a acționat doar în scopul evitării răspunderii penale.

Au fost respinse și argumentele privind faptul că vinovăția inculpatului nu se dovedea și prin spusele lui inițiale, când el a declarat, că fratele a venit acasă, deja fiind tăiat, iar îndoielile în probarea învinuirii n-au fost înlăturate, deoarece de fapt îndoieli în probarea vinovăției nu s-au stabilit, inculpatul prin înaintarea diferitor versiuni de fapt a urmărit să nu fie atras la răspundere penală.

În combaterea argumentelor privind nerespectarea prevederilor art. art. 8 și 389 Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că concluziile despre vinovăția inculpatului și sentința de condamnare nu erau bazate pe presupuneri, ci pe probele cercetate, iar faptul că inculpatul nu recunoștea vinovăția sa, nu putea fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al inculpatului să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație.

Mai mult, vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită pe deplin prin probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești, iar careva dubii în probarea vinovăției inculpatului nu au fost constatate.

Argumentele privind lipsa probelor ce ar demonstra vinovăția inculpatului, omisiunea infirmării versiunii sale prin probe au fost apreciate critic, deoarece vina acestuia era demonstrată prin probele administrate, iar faptul înaintării diferitor versiuni de către inculpat a fost contrazisă prin cumulul de probe cercetate, la studierea căror inculpatul a avut acces liber, nefiind îngrădit în careva mod.

Invocarea de către inculpat a faptului că nu au fost audiați toți martorii nu a fost luată în considerație, deoarece instanța de fond a cercetat probele solicitate de părți, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond careva demersuri de audiere a martorilor din partea inculpatului nu au fost înaintate.

Faptul că nu a fost audiat tatăl inculpatului și al victimei nu putea fi reținut, deoarece nici nu s-a solicitat în instanța de fond audierea lui, în afară de aceasta din declarațiile succesorului victimei rezulta că el este de vîrstă înaintată, nu aude și despre cele întîmplate nu cunoaște nimic.

6. Hotărîrile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului, care solicită casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul indică că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a ignorat versiunea inculpatului despre provocarea leziunii cu cuțitul victimei de către aceasta personal, în urma altercației avute cu inculpatul.

Instanța de apel a neglijat faptul că victima și-a provocat singură vătămarea cu cuțitul în timp ce inculpatul se apăra de la atacul victimei îndreptat împotriva sa cu acest cuțit, în așa mod în acțiunile inculpatului lipsind intenția de a comite un omor intenționat.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei care nu este prevăzut în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. La fel, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul critică aprecierea probelor, astfel Colegiul penal reține, că instanța de apel judecînd cauza, a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia justă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 6 din decizie, prin care se susține că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța

de apel și cărora aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare și expusă în pct. 5 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o consideră justă și a cărei reluare nu se mai impune.

În acest sens, este de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate ca fiind ilegală.

De asemenea, Colegiul penal constată că, instanța de apel, judecând apelul a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor administrate de către instanța de fond și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, instanța oferind răspunsuri la motivele invocate în apel, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

Colegiul penal remarcă, că argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate, deoarece instanțele ierarhic inferioare au motivat vinovăția inculpatului prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii, iar dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că aceasta conține careva erori de drept.

Mai mult, se constată că recurentul expune propria opinie asupra problemei de apreciere a probelor reținute de instanțele judecătorești, care l-au declarat pe inculpat vinovat, optînd pentru soluția achitării. Aceasta reprezintă o solicitare, care nu constituie temei de reexaminare a cazului în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt deja stabilite. În recurs, autorul supune analizei probele administrate, însă, le apreciază potrivit opiniei personale, aceasta fiind o tactică aleasă de apărare.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Prepelița Nicolae în numele inculpatului Lukasevîci Volodimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui *Lukasevîci Volodimir Petro*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Vladimir Timofti